

at vi også får tid til at forholde os til, hvordan og hvorledes vi kan komme med i samarbejdet i søjle 1, men det kræver selvfølgelig, at den danske befolkning skal have mulighed for at tage stilling til det. Så er der ikke noget pres på os her og nu, og så får vi et forhandlingsresultat, hvor vi får tid og ro til at tilrettelægge tingene. Det er den tankegang, vi har, og det er til dels også et svar på fru Annette Justs spørgsmål.

Så må jeg sige, at med hensyn til, at Unionen er stendød, er den stendød i forhold til den diskussion, der var i 1980'erne. Jeg husker, da jeg selv sad som medlem af Europa-Parlamentet – hr. Ove Fich kan bekræfte det – at de italienske kommunister og Spinelli, og hvem ved jeg, talte om den føderale udvikling. Der er ingen, der taler om den føderale udvikling i dag. Vi taler om et samarbejde mellem medlemsstaterne, og vi diskuterer, hvilke beslutningsmetoder vi skal have inden for bl.a. det retlige område.

Skal det være kvalificerede flertalsafgørelser, eller skal det være enstemmighed? Alle erfaringer viser, at med enstemmighed er det svært at opnå resultater. Det er også derfor, at hovedhjørnestenen i det indre marked egentlig ikke var, at der blev opfundet så meget nyt, men at man sagde, at på alle områder, der har noget at gøre med det indre marked, skulle man bevæge sig fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Før den tid var det stort set kun i landbrugs- og fiskerisager, man kunne træffe beslutninger med kvalificeret flertal, men hvis man skal samarbejde som selvstændige lande og nå resultater, er det et spørgsmål om afstemningsmetoder.

Og lad mig så sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at vi tager stilling til spørgsmålet om folkeafstemning, når vi kender resultatet. Vi ønsker ikke på nogen måde at snyde befolkningen med al den der spekulation om hvis og hvis og hvis, for det er ikke noget, der gavner den europæiske debat. Lad os forholde os til det, der er på dagsordenen, og det er ikke på dagsordenen lige i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det begynder at blive svært at forstå, hvad der er forskellen mellem regeringens og Det Konservative Folkepartis holdning til søjlespring.

Fru Elisabeth Arnold mente ikke, man skulle acceptere søjlespring, og jeg er meget glad for, at hun sagde det. Men jeg må oplyse, at regeringen

desværre har en anden opfattelse. Regeringen mener, at på grund af Edinburgh-Afgørelsen er man fra de nationale kompromispartiers side tvunget til at acceptere søjlespring allerede nu.

Hr. Kent Kirk siger, at han først accepterer søjlespring om 3 år. Det er vanskeligt at forstå, og derfor vil jeg gerne forklare, hvad det egentlig er, der foregår. Der hersker tilsyneladende en total forvirring om holdningen til søjlespring, både internt i regeringspartierne og mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, som har lavet en dagsorden. Det står overhovedet ikke klart, hvad hverken Det Konservative Folkeparti, fru Elisabeth Arnold eller regeringen i virkeligheden mener om søjlespring.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

I sin argumentation for, at Unionen er død, bruger hr. Kent Kirk argumenter som: Jamen der er ingen, der taler om en føderal union mere. Ikke desto mindre står hr. Kent Kirk samtidig som sit partis ordfører og siger, at retslige og udenrigspolitiske beslutninger i løbet af 3-4 år kan få lov til at blive vedtaget med kvalificeret flertal og altså gå over til at blive noget overnationalt. Rent ud sagt: Man får en føderal union, hvis man flytter hele det retslige og udenrigspolitikken over til at blive overnational politik, for så er det ikke national politik længere. Men det kan jo være, hr. Kent Kirk slet ikke kan tænke og reagere så langt så sent på aftenen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først med hensyn til spørgsmålet om folkeafstemning: Må jeg tage hr. Kent Kirks svar eller manglende svar som udtryk for, at Det Konservative Folkeparti ikke har nogen politik på det område, altså som parti ikke har nogen mening? Det er jo sjældent, vi oplever, når vi debatterer noget her i Folketingssalen, at et politisk parti simpelt hen melder fra og siger: Vi har ikke nogen mening om det. Er man principielt tilhænger af folkeafstemninger om EU-traktatændringer, eller er man principielt modstander af det, hvis der kan findes flertal her i Folketinget for at ratificere traktaten? Det må da være muligt også for hr. Kent Kirk at svare på et så enkelt spørgsmål.

Det andet, jeg spurgte om, var med hensyn til fru Charlotte Antonsens udsagn om, at Venstre finder, at regeringens kurs er udtryk for ren hasard. Jeg konstaterer foreløbig, at det spørgs-